

POZDRAV SUDIONICIMA SVEČENIČKOG TJEDNA

Dr. Ante KUSIĆ
rektor CVBS, Split

Čast mi je u ime Centralne Visoke Bogoslovске Škole u Splitu, koja je afilirana ovom Bogoslovskom fakultetu, pozdraviti ovaj cijenjeni skup. Slobodan sam svim predavačima, u ime starješina profesora i studenata naše Teologije u Splitu, izraziti želju za uspjeh u tome da sve nas slušaoce barem donekle potresu od naše eventualne uljudanosti u san, od naše eventualne nezainteresiranosti za dublje proučavanje problematike savjesti i savjesnosti. Već dugo sam, naime, i svećenik i profesor i nisam baš stekao uvjerenje da dovoljno studiozno, u našem svećeničkom djelovanju, pristupamo problematici kategorija »savjest« i »savjesnost« u odnosu na onu ispovijednu formulu »mišlju, riječju, djelom - i propustom«, u njihovoj višestrukoj individualnoj i društvenoj, te egzistencijalnoj i teorijskoj dimenziji.

Sa svoje strane vjerujem da će nam gg. predavač o tome dati ne samo ozbiljnu informaciju - postavivši dijagnozu stanja nego i neke upute za praksu - određivši također stanovitu terapiju. Nama treba pomoć od stručnjaka, jer - kao da zapravo i ne znamo na čemu smo. S jedne strane, po riječima Pija XII - »najveći grijeh našeg doba jest to što u niemu iščezava i sami pojam grijeha«. S druge strane, Hesnard piše svjetski poznatu knjigu o »Moralu bez grijeha«. Od sebe se nameće pitanje: Gdje smo dakle mi koji - zvanično - želimo suzbijati »grijeh« te odgajati ljude za »savjesnost«, za »krepost«? Treba li nas, na kraju krajeva, nekako poput Sokrata možda ipak optužiti da »kvarimo mladež« time što nastojimo odgajati ljude u duhu načela »trebaš biti u stanju i glavu dati za ono što ti nalaže savjest«, a ne u duhu načela »treba biti u stanju i savjest žrtvovati za glavu«.

Ja sam svjesno formulirao ta pitanja u stravično paradoksnj alternativi, kako bi - bez puno kazuističkih distinkcija - postala što uočljivija njihova dalekosežnost sa svojim konkretnim implikacijama za praksu življenja i sa svim teoretskim konsekvencijama za kršćanski svjetonazor. Želio bih da se s ovog skupa vratimo na mjesta svog svećeničkog djelovanja bolje informirani u pogledu samog upoznavanja stvar, i istovremeno bolje formirani u pogledu praktičnog rješavanja dijalektičke napetosti etičkih parola »savjesnost — nesavjesnost«, »grešnost — krepost«. Sve, naime

dobro znamo kako su u svim vremenima ljudske povijesti pravljene mnoge grešne nepravde u ime kreposti pravde, da se mnogo grešne okolnosti pokrivalo plaštem kreposti poniznosti, da se mnogo grešnih djela mržnje činilo u ime kreposti ljubavi, i mnogo ne-kristovskog da se činilo u ime Krista.

Eto, uz takve misli i pitanja, želim gg. predavačima - uspjeh. a nama koji slušamo - korist od ovog Tečaja.